1876. VIII. évfolyam. 233. szám. Szerda, november 29.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt — kr. Negyed évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám — „ 10 „

Előfizetési pénz s minden közlemény: FŐ-PIACZ, VECSEY-HÁZ FÖLDSZINT a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:

Öthasábos petitsorért 5 kr.

Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.

Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.

„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok sem adatnak vissza.

Debreczen, nov. 29.

Csekély véleményünk szerint tehát, — mikép jelzők — Magyarország eljutott az örvény széléig, mely — ha tovább lép a megszokott csapásokon, — magába rántja és eltemeti.

Nem akarunk mi most kormányról, képviselőházi többségről szólani, mert azt hisszük, hogy eléggé érthető szavakban adtunk kifejezést bizalmatlanságunknak, és ezért nem vádolhat senki, mert a bizalom nagy szó, melyet takaros ember nem szokott alap nélkül osztogatni, és a melyet nem szabad senkire se reá oktroyálni, magától kell annak a sziv és észredőiben fogamzani, ellenkező esetben nagyon illuzórius és kártékony csemege, melyet előfizetés utján szoktak összerimánkodni a helyzet urai.

Mellőzve tehát a fentjelzetteket, figyelmünket egyedül csak a magyar nemzetre kivánjuk irányozni.

Mint a lég urai, a madarak, ha érzik a vihar kitöréseinek fenyegető jeleit, szétszórt egyedei nagy csapatokba tömörülve várják az esélyek kifejlődését, akként Magyarországon is, a keleti bonyodalmak megoldásának kérdésénél, a közveszély közeledésének előérzete, már csaknem egészen széttépte a gyülölség fokozatáig felerőszakolt pártfelekezetesség szorító nyügeit, és talán már egy csoporttá egyesitette a honpolgárait.

Bármit végezzenek is, ez okból az államügy intézők — sine nobis de nobis — a mai szent napon már, még a legdühösebb fanaticus személyimádó is belátván azt, hogy Magyarország állami létének kezdetétől fogva talán most áll a legnagyobb válság azon fokán, hol az életmentés küzdelme összes erejének a latba vetését igényli, s mert ezt tudja, hazafiui borzalommal retten vissza a a muszka szövetségnek még gondolatától is, mint egy férfiu, egy szivvel és lélekkel, az angol-török szövetségben látja és keresi csak egyedül hazájának a panszlavismus áradata ellen való megmentésének kulcsait.

Erős, hatalmas szövetség az, melynek érdekében a nemzet nem alkuszik és titubál, hanem, mint a kilőtt golyó egyenes irányban tör a czélpont felé.

A különböző felfogásból kiinduló szlavofil politika mesterfogásai hatástalanokká válnak, és a felállitott akadályok, választófalak lefognak omlani, egy összpontositott nemzeti akarat óriás sulya alatt.

Ki merné kétségbe vonni, hogy a magyar nemzetnek élete felett egy jóságos saját istenség őrködik, mely mentő géniusát — sulyos büneink daczára is elküldi, és az elenyészés perczében égi szövétnekkel világitja meg a szabadulás ösvényeit?!

Még csak egy rövid évvel ezelőtt, senki sem látszott gondolni a beteg emberrel, mert a legnagyobb része a világnak azt hitte, hogy álma, melyet hosszudan aludott, ébredés nélküli, mely egy dicstelen halállal végződik. De ez a feltevés az események tanusága szerint, tudatlanságból, rövidlátásból származott.

Nemcsak elüzte szemeiről az álmot, de vitéz fegyvereivel példát mutatott fel a világnak, hogy miként kell elbánni a támadó ellenséggel. Ott áll a hősi bátorság terén, a hol századdal ezelőtt állott, csakhogy most már az a hozzá méltó ellenség, mely hajdan Belgrádnál porba tiprá ezredeinek zászlait, az az ellenség nem fegyvergyilkoló sokaságával, hanem egy fényes lánczczal közelit felé, a testvériség szent lánczával, mely összekösse örökre elvállhatatlanul a testvért azon testvérrel, mely a kölcsönös fanatismus vallásos gyülöletével, behályogositván a szemeket, nem esmert egymásra reá, a két rokon nép, mely paripáit egykor együtt ittatá a Tigris és Eufrates habjaiból.

Ez a hályog az, melyet a nemzeti génius mennyei ujjával lehasitott az emberi szemekről, hogy a világélet kérdéses eseményeinek szinpadán, egymásra ismerjen s hosszas, egy öröknek tetsző különválás után, hasonlatos veszélyek közepette, egymás keblére boruljon, s vagy együtt omoljék a dicsőséges halál karjaiba, vagy fegyvereinek egyesitett erejével vija ki a világ tiszteletét, honának, trónjának megingathatlan bázisát.

Ez a két nemzet most megértette egymást. Az eldarabolt, szétszakgatott nemzetiségeket, mint a németek és olaszok, kezdik összeforrasztani. Hogyne találta volna meg a sors különböző csapásai által százszorosan összetépdelt két nemzet a magyar és török is egymás szivéhez az utat?

Természetes, hogy a nemzetek szivérének ily nagyszerü lüktetéseinél, nem vezet eredményre senkit, sem az ármány, sem az erőszak, hanem az események hatása alatt kényszerülnek az utbanállók, vagy szakitani a régi schlendriánnal, vagy pedig a magos hullámokat verő nemzeti mozgalmak által eltemettetni.

Magyarország eldob mindenféle kombinatiót, mely a politika sikamlós terén másfelé csapong, és a panslavizmus életfojtó legében akarja keresni az üdvöt. Magyarország, az angol-török szövetségben véli feltalálni, vélemény különbség nélkül, azt a hatalmas erőt, melynek sulyos csapásai alatt összezuzatnak a pánszlávizmus prédára kinyujtott polyp karjai.

Magyar politikát kell ezuttal már folytatni, mely szabad szelleménél fogva van egyedül hivatva arra, hogy a czivilizátiót sikerdusan beplántálja a keleti szomszédok kebleibe, mely cselekmény által Európa háláját fogja kiérdemelni.

Mit ér az a tákolt birodalom, melynek legerősebb alkotó eleme a magyar oly életre van kárhoztatva, melyben sem istennek, sem embernek hasznára nem lehet. Mi hatalmasnak, nagynak és az egész világ által tiszteltnek óhajtjuk a magyar királyt, mit ki is viv számára a nemzet, ha megbocsáttatik a fék, vagy elszakad, mely eddig sasszerü röptében fiait gátolá.

A nemzeti közvélemény által óhajtott hármas szövetséggel szemben, hadd jöjjön aztán az a vihar, mert szörnyen összetörik azon megingathatlan arczvonalokon, miket a honvédek és a vitéz nizámok képezhetnek. — Hadd jöjjenek azok a szabadság hóhér legényei, nem jönnek egyébért, csak hogy elvehessék, a mit érdemelnek, a sulyos halálbért.

Vagy talán örökké ott sötetüljön hazánk ege felett az a fenyegető felhő, mely keblében villámokat rejteget, hogy a kedvező pillanatban reánk sujthasson. Őrizzük talán egy egész élten át a békét, melyet egy telhetetlen óriás, minden pillanatban megzavarhat.

Szövetséget kérünk és akarunk e háborgó óriás elem ellen, mely eddigi büneiért szigoruan megfenyittetvén, szük határai közé visszaszoritsa, ugy hogy ne érezzen magában többé se kedvet, se erőt, hogy örökös háborgatóul arczátlankodjék, Európa békés fejlődése és szabad intézményei kifejtésének utjában.

Magyarhon szlávajku népe pedig vegye gondolóra, hogy valamint eddig a hon iránt hüknek, egy hajszála sem görbül meg, ugy ezentul is édes anyának tekintheti e hazát, melynek emlőin, a szabadság árnyában megizmosodva, isten képét viselheti arczán, mig kifele gravitáló hajlamai, a vézna szolgaság fanyar gyümölcsein fogják tengődtetni, ha vétkes cselekményeik nyomán féluton el nem találná őket érni a nemezis boszuló karja.

A török testvérnek hozzánkig hallanak édes zengésü hivó hangjai, s mi bus távolunkból hasonlókat küldünk vissza nekik.

Adja az ég, hogy ma-holnap ismétlődjenek a magyar költő eme szavai:

Török virág, magyar kebel,
Ez hü, az rajta hervad el.

— **Konstantinápoly** tele van angol tisztekkel, kik ott a helyi viszonyokat tanulmányozzák. Drumont tengernagyon, besika öbölbeli angol hajóhab parancsnokán kivül Sir John Hay s más előkelő angol tisztek vizsgálták meg főleg a laktanyákat. Ezeket a kormány kijavittatja, mert bizonyos eshetőségek beálltával mégis valószinü, hogy az angol csapatok meg szállják Konstántinápolyt. Különösen élénkséggel folynak a hadikészületek Bulgáriában. Négy hét alatt szervezni akarják a vilajet nemzetőrséget, mely 19 zászlóalj első és 9 zászlóalj másodosztályu nemzetőrből álland 97 tábor III. oszt. redif hivatott be Kis-Ázsiából, 24 tábor egyenkint 650 emberrel már Sumlában van. A konstántinápolyi helyőrség Várnába küldetett. A csapatok szállitása kereskedelmi hajókon történik. A képviselőválasztásokhoz Bulgáriában már megtétetnek az előkészületek; a tartomány három török és három keresztény képviselőt fog választani.

— **Az osztrák** nemzeti bank határozata irja az „Egy" melylyel a közös bank tervét elvetette, megfagyasztotta a vért a kormány ereiben. Ekkora csapásra nem voltak elkészülve, és bizonyára határt nem ismerő engedékenységök nem is érdemelt e külön államot képző pénzügyi nagyhatalmasság részéről ily merev visszautasitást, melyet Lucam gunyirata érzékeny sértéssé fokozott.

De hát végre is a szomoruság megesett, és az a kormány, mely le mondott a független bank felállitásának jogáról, s megelégedett egy szemfényvesztés gyanánt állitandó fiók piócza teleppel, most azon veszi észre magát, hogy oly nyomorultnak, haszontalannak, engedékenynek tartják az osztrák nemzeti bank emberei, miszerint paczkázhatnak vele vég nélkül, követelhetik a legridegebb pénz és hitelcentralisatiót, megtagadhatják azt a kis csecsebecsét is, hogy a bankjegy egyik oldala magyarszöveggel el legyen látva; szóval diktálnak, mint rabszolgatartó urak, daczára hogy a magyar nyelvnek elfogadását, s nehány kormánypárti bankárgyereknek igazgató tanácsossá tételét a 80 milliós adósság arányos részének elvállalásával fizette meg kormányunk.

Hja ez urak mindent akarnak, mert kétségtelenül mindent megtehetnek a Tisza-kabinet vakmerőn érdekfeladó kegyelméből. A ki nemzete jogait oly könnyelmüen feláldozza, legéletbevágóbb érdekeit oly botrányosan elárulja, attól minden kitelik.

Meg vannak ijedve a nem várt visszautasitáson, de vajjon mit tehetnek ellene? Mit különösen akkor, midőn bizonyoskép vehető hogy az osztrák nemzeti bank visszautasitását más hatalom is fedezi, azaz, hogy illő neven szólitsuk a gyermeket, maga az osztrák pénzügyminiszter erkölcsi szerzője a magyar kormány e vereségének.

Ah ha ez a nemzet gondolkozni tudna, s nem volna elfásulva, roppant számadást tartana végrehajtó hatalmának képviselőivel!

Azzal biztatják a kormánypadokról, hogy a kiegyezés, mint olyan, a két kormány teljes solidaritása mellett, egészében lesz keresztülviendő, ugy hogy egy résznek elvetése maga után vonja az egésznek elvetését. Ime most már kisül, hogy puszta ámitás volt ez is. Az osztrák kormány körében legalább oly felfogás uralkodik, hogy ők elvállalták ugyan a felelőséget a kiegyezéssel maradni vagy bukni a reichsrath előtt, de ennek hallgatólagos föltétele volt, hogy az osztrák nemzeti bank elfogadja a bankkérdés megoldásának eléje terjesztett föltételeit. A bank azonban elvetvén a javaslatot, a kiegyezés e része kiesik a solidaris felelőség köréből.

Csunyább vereséget képzelni sem lehet ennél. Érezték is rögtön a kormány körében; de azzal hitegették félhivatalos sajtójuk utján a föltétlen hitet esküdöző jámborságot, hogy a bank ugyan elveté az eléje együttes jegyzék mellett terjesztett statutumokat, azonban az osztrák kormány tovább is ragaszkodni fog a közel megállapodásokhoz képest annak minden betüjéhez, kilátás van tehát, hogy az igazgatóság által elvetett tervet keresztüviszik a Lucamféle makacs emberek ellenzése daczára is. A mai nap folytán Bécsből jött hirek mindezt puszta hitegetésnek és hiszékenységnek tüntetik fel, minthogy az osztrák kormány az alkotmányhivek klub-gyülésén kijelenteni szándékozik, miszerint az elvetés által egy harmadik tényező váratlan beavatkozása hiusitá meg a tervet, a melynek beleegyezésére pedig első sorban szükség lett volna, mielőtt a parlament elé az előterjesztés felelősége ránehezedik. E visszautasitás által feloldva érezi magát a bankstatutumok élére állitása alól, s magokat e szabályzatokat sem tartja többé olyanoknak, melyek változtatás alá nem eshetnének.

Ilyen természetü nyilatkozatot várnak az osztrák kormány részéről, és semmi kétség benne, hogy a nyilatkozat ilyenféle lesz. Nincs pedig azon egyszerü oknál fogva, mert lehetetlen józan logikánál föltenni, hogy az osztrák nemzeti bank nemcsak igazgatósága, hanem ujabban választmánya által is megreszkirozni merje a visszautasitást egy biztos üzlet megkötésére, ha kettőről nem biztositják: először, hogy az osztrák kormány helyesli és fedezi lépését; másodszor, hogy a magyar kormány gyávasága nem fog szakitani vele ez arczulcsapás után sem.

E kettőről pedig biztos lehetett az osztrák nemzeti bank. Az osztrák kormány valóban fedezi lépését: a magyar kormány mutogatni való bárgyusága viszont most is erőlködik a láb alá tiport egyezmény fentartása mellett.

Odáig jutottunk tehát, hogy a Tisza-Széll kabinet előtt nem marad más hátra, mint pur et simple elfogadni az osztrák nemzeti bank kiváltságának jelen törvénytelen alakját. Kabinetünktől ez is kitelik; hiszen az ország mindenbe beleegyezik, s késik éreztetni erejének teljes sulyával, hogy türelme lejárt. Már biz ez csak igy fog menni, mig meg nem dördül a szó: Quo usque tandem. . . .

Tepnapi ülésében az osztrák nemzeti bank választmánya jóváhagyta az igazgatóságnak az uj bankstatutumok elutasitására vonatkozó határozatát; igy tehát Lucam teljes diadalt aratott, a magyar kormány könnyenhivősége és engedékenysége pedig iszonyu vereséget szenvedett.

Politikai történelmi vázlatok.

(Folytatás)

Anglia a keleti kérdés politikáját, főleg világkereskedelmének anyagi érdekéből üzi, mig Poroszhon tulhatalom fejlődési iparkodását maszkirozza, és azért ezen politikai theoriának vonzását követték. Ezen theoriát jelzé Európa, mint egy nagy mérleget több serpenyőkkel, melyekben az államok kölcsönös viszonyaik mértéke szerint elosztattak, s mint csoportok vagy systemák az egyensulyban lebegtek. Mindegyikének önállósága attól függött, miszerint egy serpenyő, sem a sulya kisebbitése — sem — (a mi ugyan azon hatást előidézte volna,) mások sulya növedéke által, a magasra billentessék. Azok valóban igen subtil számadási példák sulya, s ellensulyak, fő a mellékserpenyők, közelebb, s távolabbról ható erők voltak, melyek mint nagyobb s kisebb tömegek (massák) mind a 4 egyszerü s combinált speciesen keresztülhajtattak.

Az egyik serpenyüben feküdt az akkori északi államsystema Poroszhonnal s Brittaniával, — mig a másikban Oroszország, Frankhon s Ausztria léteztek. De czélszerünek látszott az európai diplomatiának a három utolsó ellenében, mint feltétlenül szükségesnek, az északi serpenyőbe, mint nyomtatékot, vonzerőt, még a délkeleti Törökországot is bele vetni. Egy olyan összeállitás ez, mely földrajzi szempontból a bárgyuság, stupidity netovábbját képezi . . . Az államok önfentartási tekintetéből ezen theoria a shakhjáték alapszabályai szerint minden esetben nem volt feltétlenül hamis, csak azon el nem palástolható hibája volt, hogy a természetes igazságnak igen keveset felelt meg, s korlátlan szellemeket csekély aggodalommal tölté el. Napoleon Bonaparte pedig igen keveset törődött vele, mert azon büszke, fenhéjázó nézetben volt, miszerint a földön csak egy Imperatornak lenni szabad, ki előtt minden többi fejedelemnek meghajolni, s hódolni kell, épen ugy, mint több századok küzdelmei után, a pogányvilág minden egyszerü bálványai, és a görögök s rómaiak minden pontikus istenalakjai kényszerülve voltak az egyedüli élő, de láthatlan Istennek tért nyitni.

Ezen theoriának annyiban érdeme van, miszerint több államok között körülmények léteznek, melyek a teendőkben közeledést és öszhangzást előidéznek, s a hatalmas birodalmak hóditás tervei kisebb államok egyesült ellenhatása által schachban tarthatnak, s meghiusitathatnak; ennélfogva a legalsóbbnak, a minden többiek részvéte által, kik saját létükért buzgólkodnak, jogai a legmagasabbak ellenében biztosittatnak. Csak hogy ilykép igen gyakran a fensőbb történelmi, s szellemi elementumok tekintetlenül hagyattatván, csak anyagi, s önző előnyök hozattak tervbe, mi a folytonos surlódás alapját veté meg, mert a gyanusitó szomszédság, s a távolban sympathizáló fajrokonság, minden időben békételen, forradalmi gyuanyagot rejtett keblében. Valóban bámulandó, miszerint ezen tan alapján máig lehetséges volt, Törökhont fentartani.

Kellett volna még is mindezen körülményeknél meggondolni, hogy az államok s népek közti viszony egészen más, mint az, mely a képzelt egyensulytan mérleg rúdján lóg, s hogy a csillagok csillámlása a menyboltozaton semmi esetre, az egyes eloltásával vagy eltünésével, meg nem semmisülhet. A világtörténelemben, valamint az életben, nem közlekednek holt mértékek, hanem élő, nem mint, számokkal kiszámitható viszonylagos erők, és innen ered, hogy már a mult némely tüneményt felmutathat, — mely az egyensulytannak, mint az aranyszarvnál, a gordiusi-csomó teremtőjének, csillogó bizonyitványt nem állithat ki. — Ugy Svédhon, mely Oroszhon jobb karjára, mint akadály aggattatott, daczára Törökhonnak, melynek a czár birodalom bal karját kőllett volna szilárdan tartani, politikailag megsemmisitetett; a 7 éves háboruban pedig, a porta egy kezét sem mozgatta meg, hogy az Orosz s Ausztria részéről a poroszokon üzött nyomást meghiusitotta, vagy legalább enyhitette volna. — (Most visszaadja Bismark a kölcsönt?)

Továbbá Francziaország, mely az osztrák örökségi háboruban, a poroszszal együtt Ausztria ellen küzdött, a hét évi háboruban egy arczfordulatot tett, miszerint Ausztriával Poroszhon ellen a küzdtérre lépett. — Szegény Lengyelország, végtére ugyanazon 3 hatalom részvétele mellett, melyekkel egy serpenyőben Oroszhon ellenében feküdt, ugyan ennek előnyére széjjel szaggattatott. . . (És most kit, vagy mit akarnak széjjel tépni?)

(Folyt. köv.)

— **A MAGYAR FŐVÁROSBÓL.** Soldosné asszony már a legközelebbi napokban fel fog

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

A VÖLGYI MALOM.

— PALM A. BESZÉLYE. —

A mi a fiut s annak külső megjelenését illeté, volt benne valami, a mi a leányra nézve veszélyes lehetett. A molnár végszavai ennek valószinüségét látszottak igazolni — és Schlösser ur reményeinek ragyogó tükrét pillanatra egy borus lehellet lepte be. Egy belső hang azt sugta neki, hogy a molnár maga sincs egészen tisztában a két ifjunak egymáshozi viszonya iránt és csalódásban ringatja magát. Azon látható zsarnoki nyomás alatt, melyet Reichert, Valdemar érzelmeire gyakorolt, arra kényszerité őket, hogy szerelmük titkát szivük mélyében ássák el.

— Ugyan nincs itt a kéznél leányának egy arczképe? — kérdé Schlösser.

Reichert e felhivásra, nem minden atyai büszke önérzet nélkül kelt fel és vendégét egy divatosan butorzott mellékszobába vezette. A falon egy majdnem életnagyságu női arczkép függött.

— Az ön leánya ez? — kérdé Schlösser ur meglepetésében és szemei a finom, előkelő vonásu arczon pihentek meg.

— Igen, leányom — Eliz — mondá a molnár, aztán ő is elmerengve s gyönyörködve nézte a kedves leányarczot.

Már magában véve a müvészi tökélyü arczkép, mely valóságos mestermunkája volt e modern müvészetnek, itt a falusi magányban sajátságos benyomást gyakorolt és rokonszenvvel töltötte el a gazdag kereskedő szivét. E kép ujból magasabb miveltségü s az idő szellemétől érintetlenül nem hagyott szellemről tett bizonyságot. A kedves benyomás, melyet az összeség Schlösser urra gyakorolt, — csakhamar megindította a szókat ajkairól egész bőségesen.

— Mindazok után, a miket láttam és hallottam, igazán nem tagadhatom el, hogy meg vagyok lepetve . . . Meglep pedig az, hogy lám, a modern müveltség központjától távol, a falusi magányban élő egyszerü polgáron is rajta van napjaink kulturájának nyoma, simasága; és hogy az ipar, a müvészet és technika minden vivmányával ismerősek. Be kell látnom, hogy önök nem olyanok, a miknek képzelém, hogy nem temetik el magukat elavult és gondosan őrzött hagyományaik, szokásaik és előitéleteikbe, melyek a vidékiektől annyi hasznos ismeret és találmány, szóval a gyakorlati haladás utját zárják el.

A molnár öntetszelegve nevetett. Jól esett neki, hogy egy olyan saját fajtáju ember az ő nézeteit, alapelveit helyeselte s ezáltal mintegy öntudatát is jogosulttá tevé.

— Hiszen uram, a mint már az előbb is mondám, némileg az volt a czélom, hogy a világtól soha el ne maradjak s a mit a haladó korszellem szépet, hasznosat teremt, mindazzal megismerkedjem. Az üzletben és a gazdaság körül mindig a legjobb szervezetü s legujabb gépeket alkalmaztam, mivel beláttam jól a magam természetes eszével, és megtanultam a mások példájából, hogy mai napság csak is a legtökéletesebb mechanikai segédeszközökkel lehetünk képesek a kereskedelmi forgalom minden szakán felbukkanó kérlelhetlen versenynyel megbirkozni . . .

. . . Igen bizony — csakhogy a Schlösser ur szeme előtt e pillanatban a világ legfinomabb és legtökéletesebb „masinája" is tökéletlenné, semmivé törpült volna azon felfedezéshez képest, melyet a molnár szép leánykájának a fénykép által igért igéző arczvonásaiban tett. Mennél tovább nézte a képet, annál jobban örült.

— Az egész leltárban ez a kép ér leges-legtöbbet — susogá magában. — okvetlenül meg kell szereznem a Maxika számára. Mindent a legjobb rendben találok itt a végre, hogy boldogságát megalapithassam . . . Aztán igy örvendezve, rajongva, midőn a részletesb tárgyalásra került a sor közte és a molnár között — inkább a szép szőke leánygyermek, mint a kitünő gépekkel, barmokkal, gazdasági eszközökkel felszerelt malom és majorság járt az eszében. Valdemárt minden áron eltávolitani innet, — ez volt az első, de elengedhetlen feltétele annak, hogy minden más sikerüljön. Különös az, hogy gyakran találkozunk az életben emberekkel, a kiket szeretnénk, a kikkel rokonszenvezni tudnánk, a kiket sajnálunk — de mivel érdekeink, az ő érdekeikkel összeütköznek, — kérlelhetlenül el akarjuk tenni utunkból.

Schlösser ur is, Valdemár iránt, mióta eszébe jutott azon eshetőség, hogy e ficzkó Maxika boldogságát czélzó terveit romba döntheti. Pedig alig egy kevés idővel azelőtt még, mikor a Valdemár és Max közötti feltünő hasonlatosságot észrevette — majdnem megszerette ez ifjut.

Egyelőre legjobbnak találta, fiát mielőbb elhozni a völgyi malomba, az üzletet pedig mielőbb véglegesen megkötni Majd azután — gondolá — majd csak akad valami ok, hogy az ember ezt a Valdemárt kitudja a házból.

E közben az est lefolyt, — s igy szólott a molnárhoz:

— Félig-meddig tehát megegyeztünk volna már . . . vagy mi? . . . Egy pár nap multán majd előkerülök ismét a fiuval, hogy mindent saját szemeivel, türől fokra megnézzen . . . mert hát ugy van az jól, ha az ember a gyereknek a vágyára csak lehet, előre elcsinál mindent . . . hehehe! Aztán majd legyen rá gondja kérem, hogy akkorára az Eliza is itt legyen, a ház körül . . .

(Folyt, köv.)

lépni a népszinházban. **Az athleticai** bál bizottságának elnöke gr. Batthyány Elemér jegyzője Császár Ferencz lett. **A Rodich** ezred két vitéze az utczákon a mult éjjel kivont karddal hadonázva a járókelőket megtámadták. **Serinny** Lajos Károly nyugalmazott tábornok temetése tegnapelőtt ment véghez nagy katonai disz mellett. **Függetlenségi kör** létesitésén fáradozik több budapesti polgár s e tárgyban már értekezlet is tartatott. **A budapesti** tabáni bucsu tegnapelőtt tartatott meg nagy néptömeg jelenlétében. **A magyar** akademia összes ülésén Szász Károly r. tag tartott emlékbeszédet Jakab István lev. tag felett.

VIDÉK.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Szerencsvidéke, 1876 nov. 28.

Nagy események küszöbén állunk. A harctól, melyben egy nagy multu nemzet életkérdésében észak és dél zudul egymásra, talán hetek, talán csak napok változnak el; monarchiánk határán ellenséges, azon roppant hadsereg van felállitva, s kormányunk a füledobját sem mozditja, s az aggódó hazafias kérdésekre magában a parliamentben is, hol szólani tartoznék, hallgat!! A nemzet és a közvélemény nem tudja magát tájékozni, hogy kormánya mit akar; e helyzet, ez állapot kezd elhordozhatatlan lenni! Tagadom, hogy csak birka az ország, mely csak azért van, hogy nyirják, az állam polgárnak nincs egyébb dolga csak hogy fizesse az adót!! Jogom van követelni azt, hogy tudassák velem, hogy azok, a kikért én dolgozom, rongyolkodom és szükséget szenvedek, hogy ők bőségben éljenek: kormányom s a haderő nem szolgál — e haza és nemzet ellenes czélokra!? Nincs ország, melyben az alkotmányossággal oly játékot üznének, mint Tisza Kálmán és miniszter társai Magyarországgal és képviselőivel. Hát alkotmányos eljárás-e az, hogy mihelyt egy komoly szó esendül meg rögtön lelépéssel fenyegetőzik, fáj nekünk szerkesztő ur itt a vidéken, főleg most midőn az adó kétszeres erővel és szigorral hajtatik be. A biró, mert vagyona van kérdésben, most irgalmatlanabbul jár el, mint a végrehajtó. Csak az a baj, hogy a pazarló apa után üres kamarát kapott a fiu.

A kormány kapkodó és érzéktelen eljárásának egyik bizonyitványa a szerencsi adóhivatal eltörlése. Nem értjük miért kell az adóhivatalnak épen Tokajban lenni. Tokaj határ helység Zemplémben; Szerencs ellenben középpont, s az adókerület azon szélső helységei melyek Tokajhoz legközelebb feküsznek, mint Liszka. Keresztur, Tarczal, vasuton csak annyi költség és fáradsággal érik Szerencset, mint szekeren Tokajt. De midőn Hidvég, — Girincs Kesznyéten s a többi Hernád és Tisza parti helységek birái és adószedői évenként 10-12 szer a község nagy költségével kell, hogy megtegyék a 10-12 mérdföldnyi utat Tokajig, könnyen közel kaphatnák Szerencset: nagy terhet vennének le a község válláról.

Külömben is a községi adó már is maholnap némely községekben megközeliti az állami adót s ha bejön a községi orvosok és bábák intézménye, meg is fogja haladni.

Az a mi hibánk, hogy mindent európai szinvonalra akarunk emelni, nem gondolva meg a nemzetek közt való külömbséggel, a német ha egy kis csikarása van fut a doktorhoz, a magyar bort iszik rá, s kutya baja utánna! Miből él meg az a községi orvos s milyent kapunk arra a kis kész fizetésre a mit a községen adhatnak? Jó lesz valami elcsapott borbély, is, csak hogy községi orvos legyen a neve, ha mindjárt legyeket csapdos is reggeltől estig. Az okleveles bábák behozatalát helyeslem.

Mondják, hogy megyénket sem vették ki az alól, hogy azzal a bőrt lenyuzó mythológiai ruhával más közigazgatási tanácsnak, neveznek, megne ismerkedjék. De hála istennek nem csinálnak azok semmit.

A hegyalyai egyesült görög (Orosz) egyházmegyének azon hazafias kérelmét, hogy a dorogi magyar vikariatussághoz csatlakozzék: az ungvári püspökség vissza vetette. Sajnáljuk, mert csak több egyházmegyék ily szerü csatlakozása teszi lehetségessé, hogy a vikariatus magyar püspökséggé emelkedjék.

A közbiztonság oly rosz lábon áll, hogy a miskolczi vásárról hazajövők, ha elkésnek, estve 8-9 óra után, inkább meghálnak, mint sem hogy életöket és pénzüket veszélyeztessék. Pandur csendbiztos alszik csendesen. Ily viszonyok közt a községi kölcsönös rendőrség volna felállitandó az angol minta szerint. Nem kerülne egy fillérbe is. Hja de nincs puska!

A farkasok főleg a nádasok környékén sok kárt tesznnk nincs a ki rájok ijesszen. Akart egy miskolczi mükedvelő uri vadásztársulat, s gyilkos szándékkal fel is huzódott ez a „Bikk“ százados fái közzé. S lőttek is az első nap — egy szelid disznót, melyért fizetett 40 o. e. forintot. Se baj majd kipótolja az éjeli les! És sikerült! „Hajszó! megvan a termetes vad, valóságos szarvai, gyönyörü példány! kiáltott az örvendő Nimrod sereg. De gyászos véletlen; a szép vadnak szarva le volt fagyva s egy szomszédfalusi ur csikójához igen hasonlitott, és a tulajdonost a társulat 150 o. e. frtal volt kénytelen kiengesztelni: — Ezóta nem háborgatják a „Bikk“ regényes csendjét.

A Hernád annyira elapadt, hogy a malmok nem őrhetnek. A téli őrlés aggodalommal tölti el a lakosokat.

E napokban egy miskolczi kávéházban két mivelt társaság mulatott a terem két külön zugában, közös hadseregbeli tisztek az egyik, — mivelt magyar ifjak, köztük egy honvéd tiszt és egy ref. lelkész a másik csoportban. Ez utóbbiak hangot adtak törökbarát érzelmeiknek. A lelkész figyelmeztette a társaságot a szembe ülő tisztikarra. Erre a tisztek parlamentairt küldtek át azon kijelentéssel, hogy ne érezzék magokat feszélyezve, „ők bár jobbára szláv eredetüek (csehek), de nem barátai a szerb törekvéseknek, ellenségei az orosz áramlat és czéloknak s a monarchia egysége és bátor politikájáért barczolni készek lesznek.“ A két társaság erre összeolvadt s pár órát lelkesitő társalgás és testvéri érzelmek kicserélése közt mulattak át. Ki meri tehát mondani, hogy a hadsereg szlávajku része az orosz ellen nem fogna harczolni!?

r. l.

— **VIDÉKI HIREK. A lippai utou** egy megfagyott koldus hullájára akadtak. **Szegváron** egy nő óriás gyermeket szült, melynek sulya 11 font volt, hossza 2 láb, 3 hüvelyk. Az uj szülött meghalt. **A nagyváradi nök** a török sebesültek részére erélyesen gyüjtenek — **Rákos palota** és Dunakesz között az állam vaspálya egyik mozdonyának kazánja szétpattant. — **Kolozsvártt** egy vendéglőben 250 bolha produkálja magát. — **Nagy-Szeben** határán egy 8 tagból álló farkas falka garázdálkodik. Valószinü — jegyzi meg az „Ébr.“ — hogy a kedves álllatkák Szeben körül Tisza Kálmán ur uj vadászati-törvényét lesik.

UJDONSÁGOK.

* **A helybeli iparos ifjak önkepző-egylete** rendes tagjai f. évi Deczember 3-ik napján esteli 8 órakor a „Bika“ szálloda éttermében közköltségen ősmerkedési társas = estélyt rendeznek, melyre az egylet alapitói, választmányi tagjai, — az elnökséggel együtt, — ezennel meghivatnak. — Debreczen 1876 November 28-án. A rendezőség nevében. Szuhy Vincze egyleti jegyző.

* **Szinházunkban** tegnap Erős Lajos mimikus tartott előadásokat, s bár az ügyességet tőle megvonni nem lehet, mindazáltal nem hallgathatjuk el véleményünket miszerint a nem magyar előadások nem illenek a debreczeni szinpadra. Gróf Vay Lajos zongora játéka igen tetszett a közönségnek, s noha naturálista, játéka mégis a legügyesebb volt. A néző közönség zajos tapsokkal jutalmazta. A „Kukli predikátiók czimü vigjáték előadása alatt szintén igen jól mulatott a közönség.

* **A hivatalos lap** tegnapi száma közli, hogy Puszkai József rendelkezés alatti m. kir. sóhivatali mázsatiszt a debreczeni m. kir. katasz teri igazgatósághoz irodatisztté neveztetett ki.

* **Sznházi hirek.** Holnap csütörtökön „Erdő szépe“ czimü dráma fog szinrekerülni, melynek érdekességét emelni fogja az hogy abban Temesváryné ő nagysága és Temesvári ur fognak közremüködni. — Pénteken a „Fatinitza“ czimü operettére való készületek miatt a szinház zárva leend. E napon délután 6 órakor nevezett operetteből főpróba tartatik; igen óhajtandó volna, ha az igazgatóság, mint a fővárosban és Bécsben szokás, árleengedés mellett a costume próba előadást meghallgatni engedné.

* **A debreczeni** főiskola jog és államtudományi karának hallgatói segély egyletük javára rendezendő bálnak bizottságát következőleg alapitották meg — Elnök: Vincze Miklós; Jegyző: Kovács Gyula; Pénztárnok: Budaházy Zoltán; Bizottsági tagok: Apagyi Victor, Balogh Gyula, Baranyi Miklós, Dalmy László, gr. Dessewffy Aladár, Fráter Géza, Fényes Aurél, Gálocsy Zoltán, Haypál Sándor, Jármy Andor, Körner Adolf, Kepes Géza, László Gyula, Lengyel Imre, Rozgonyi Victor, Sepsy Dezső, Szunyoghy Sándor, Szántay Géza, Vastagh Frigyes.

* **A h. böszörményi** ifjuság a töröksebesültek javára folyó évi decz. hó 9-én a város háza nagy termében zártkörü tánczvigalmat rendez, melyre a meghivók már szétküldettek.

* **A török** sebesültek részére **szerkesztőségünkhöz**, H.-Szoboszlóról 21 frt 30 krt küldött be Adler Farkasné urhölgy, mely összeghez a mai napon hozzánk juttatott névsor szerint a következő kegyes adakozók járultak: Adler Farkasné mint gyüjtő 2 frt, 1 kiló tépés 65 deca sebkötő. Fischbein Ignáczné 1 frt 20 kr és 38 deca sebkötőt. Grosz Lajosné 1 frt. Dr. Csorba Lajos 2 frt. Dr. Hetényi Lipót 2 frt ezüstben. Grosz Márton 50 kr. Tury Albertné 2 frt. Tury Jakabné 1 frt 50 krt. Roth Lajosné 1 frt. Fischbein Józsefné 1 frt. Fogthüy Sámuelné 1 frt 50 krt. Teleki Lászlóné 1 frt. Hollós Ziza 1 frt. Ifj. Fischbein Ignácz 1 frt. Grosz Jakab 1 frt. Sik László 50 kr. Fried 10 kr. Szöküts Andrásné 1 frt. Összesen 21 frt 30 kr.

* **Piaczi árak** 1876. nov. 28. — Alsó és felső árak. 1 hl. buza 7.32—8.94, 1 hl. kétszeres 6.18—6.84, 1 hl. rozs 5.70—6.02, 1 hl. árpa 2.94—3.26, 1 hl. zab 2.78—3.10, 1 hl. uj tengeri 3.58—3.90, 1 hl. köles 3.74—4.06, 1 hl. kása 7.73, 1 zsák burgonya 1.40, 100 kiló uj szalonna 56, 57, 58 frt, 100 kiló uj háj 56, 57, 58 frt.

* **Borzasztó szerencsétlenség** történt mult héten H. Böszörményben. Egy szegény asszony megunván életét, miután a ház ajtaját magára zárta, s három éves fiugyermekének kezébe egy darab kenyeret adott: felakasztotta magát gondolván, hogy a jószivü emberek megtudják az eseményt gyermekének, majd gondját viselik. A sors ugy akarta azonban, hogy a lakosság csak két és fél nap mulva jutott a szerencsétlenségnek tudomására, mikor is a ház ajtaja feltöretvén, ott az anya felakasztva, gyermeke pedig, ki három nap alatt az anyjától kapott kenyeren kivül mitsem evett, az éhségtől elkényszeredve a szobában a földön félholtan találtatott. A gyorsan érkezett segély sem segithetett a szerencsétlen gyermeken, ki nehány óra mulva meghalt.

* **Uj könyvek.** A Franklin-társulat Budapesten ismét nehány, kiadásában ujabban megjelent s igen csinosan kiállióott könyvet küldött be szerkesztőségünknek, még pedig: Arany János balladái, fejtegeti Gregus Á. Ára füzve 2 frt. Olcsó könyvtár 25—27. füzetei. 25, füzet. Goethe. Iphigenia Taurisban. Dráma 5 felfonásban. Ford. Kiss János. Ára füzve 30 kr. 26. füzet, Beaumarchais. Figaró házassága vagy egy napi bolondság. Vigjáték 5 felvonásban. Fordit. Paulay Ede. Először adatott Párisban 1784-ben april 27. Ára füzve 50 kr. 27. füzet. Gyulai Pál. A vén szinész. Beszély. Ára füzve 20 kr. A találmányok könyve, ismeretek a kézmüipar és müipar mezejéről. 5—8. füzet. Egy-egy füzet ára 40 kr. Tartalmuk: Az esztergállás és a játékszergyártás. Az eszterga és részei. Az esztergaaczélok és egyéb szerszámok. A számos eszterga. A játékszergyártás. Gomb és legyezőgyártás. Kocsigyártás és kádárság. Történeti rész. A korba készitő. A kerékgyártó. A kerék abroncsolása. A rugók. A bőrboritás. A kádár mesterség. A fa- és szalmafonás. A kosárfonás. A szerszámok és az eljárás. A szalmafonás. Az olasz szalmafonás. A panamakalapok. A rostanyagok feldolgozása: A fonás. Történeti rész. A nyersanyagok: gyapju, gyapot, len és kender. A velök követett eljárás. A selyem. Termelése és a vele való eljárás. A nyersanyag meghamisitása. Ennek fölismerése. A fonás, az orsó, guszaly, rokka. Az erőmüvi fonás. Története. Hargreaves és Arkwright. A fonás fölmiveletei és az ennél használt gépek. A nagyoló gépek. Gyarató. Nyujtó stb. A fonást nagyoló gép, finomfonású gép. Mule Jenny. A motolálás, fajtázás és csomagolás. Erőmüvi gyapju és lenfonás. Kötélverés és gyártás. A kötél anyaga és belső sajátságai. A fonókerék. A fonás, kifaralás, hátrányozás. A kötélverés ágvezető körül. A gépi kötelmivesség. — Huddert szabadalmazott alattsága. — A szövés. Mi a szövedék? Történeti rész. A szövőszék és alkatrészei: a fejfa a feszitővel, a szerszám a lábitókkal. A nyüstök. A bordahéj fogaival. A vetéllő. A hasalló. A szövéshez való előkészületek. A kézi és képi csévelés. A fonalvetés. A mejek fölkötése, bordábaszedése, irezése. A szövés. Az alapkelmék: tafota, fonalgó atlasz. A Jacquard-gép és berendezése. A müszövés. A shalszövés. Kettőskelmék és hiuszövés. Piqué, gaze, bársony, szőnyeg, a gobelinek, szalagok. Az erőművi szövőszék. A kikészités: a ványolás, pörzsölés, bolyhitás, nyirás, habositás és fodritás. A csipkeipar. A varrópép. Történeti rész. William Howe. A gép javitói. Berendezése. Az egy-és kétszálu gép. A Crover Bager gép a körzőtüvel. A himzőgép. A papirgyártás. A papir jelentősége A régiek papirja. Gyapotpapir, lenpapir. Rongyok. A papir gyártása. A szalma és fapapiros. Nemezelt papir. A füzetek számos ábrákkal és képpel vannak illustrálva.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

III. Bérlet. 11. Szám.

Csütörtök, 1876. november 30-án

adatik:

Az erdő szépe.

Dráma 5 felv. 8 képpel, irta Feuillet Octav
Forditotta Feleky Miklós.

Kezdete 7 órakor, vége 9 óra után.

Felelős szerkesztő:

TISZAI DÁNIEL.

HIRDETESEK.

Az áruk jó minőségeért kezesség vállaltatik.

SALZMANN LAJOS

férfi divat-terme

A KISTEMPLOM KÖRÜLI BAZÁR-ÉPÜLETBEN

Ajánlom legujabban berendezett **férfi divat-áruimat** ugy a helybeli, mint a vidéki t. közönségnek.

Miután elvül azt tüztem magam elé, hogy vevőim igényeit a nagy választék, mind pedig az áruk jó minősége által a leggondosabban és pontosan kielégitsem, a legszigorubb **határozott árakat** állapitottam meg, ez által remélvén magamnak a t. közönség bizalmát és megelégedését kiérdemelni.

Ez alkalommal bátorkodom a n. é. közönség becses figyelmét az alább következő **árjegyzékre** felhivni:

I. Kész férfi ruhák:

Téli nadrág és mellények — —	$8^1/_2$ frttól—12 frtig	
Franczia téli nadrágok — —	9	frt
Fekete nadrág és mellény — —	$10^1/_2$	„
Téli egész öltönyök — — —	16	frttól—28 frtig
Téli kurta kabátok — — —	8	„ —12 „
Téli hosszu kabátok — —	15	„ —35 „
Téli köpenyegek — — —	15	„ —26 „

II. Férfi ingek és fehérnemüek:

a) Fehér sima, fodros és himzett elejü schiffon ingek 2 frttól 4 frtig.
b) Szines creton és oxford ingek 1.60 krtól 3 frtig. Az ingek ugy felálló és lehajló gallérral kaphatók, továbbá az ingek jó szabása s azoknak jó elkészitéseért kezességet vállalok.
c) Négyszeres gallérok nagy választékban 2.50 krtól 2.85 krig.
Négyszeres kézelők 4.55 krtól 5.20 krig.

III. Férfi selyem nemez és posztó kalapok:

Magyar kalapok — — —	2.50 krtól	4 frtig
Franczia divatos kalapok — —	4.50 „	6 „
Franczia cilinderek — — —	6.50 „	7.50-ig

VÉGÜL:

Nyakkendők, harisnyák, esernyők, sétapálczák, utazó készletek, plaidek, szivar- és pénz-tárczák, kések, illatszerek gazdag választékban.

Ajánlom magamat a t. közönség szives pártfogásába.

Teljes tisztelettel

Salzmann Lajos.

SALZMANN LAJOS.

Üzlethelyiség Bazár-épület.

Vidékről megrendelések a legpontosabban és gyorsan eszközöltetnek.

FORGÁCH KÁROLY

arany, ezüst és ékszerész

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ 2139 sz. a.

Ajánlja a nagyérdemü helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe

dusan berendezett

ARANY, EZÜST és ÉKSZERMÜVEIT

ugyszintén becserél és veszen mindenféle régi ékszereket és pénzeket.

Javitások legjutányosabban, megrendelések legpontosabban eszközöltetnek.

Titkos betegségek

és

börbajok

gyógyittatnak **RICORD** párisi egyetemi tanár egyedül biztos gyógymódja szerint.

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula,

a budapesti császári és királyi katona főkórház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamü-orvos által.

Lakik: N.-Várad és Miklós utcza sarkán levő Somogyi féle 2094. sz. a. házban.

114 41—100

Haszonbéri hirdetés.

A püspökladányi vallás alapitványi uradalomhoz tartozó Heves megyében fekvő, **„Ecseg“ pusztának IV. számu 4190—1200 □ öles hold kiterjedésü** gazdasági épületekkel ellátott részlete jövő 1877. évi november hó 1-től kezdve 18 egymásután következő évre, zártajánlatok utján haszonbérbe adandó.

A bérleni szándékozók felhivatnak, miszerint bélyegzett és 4190 frtnyi bánatpénzzel ellátott ajánlataikat, a beigérendő bérösszegnek számmal és betükkel tisztán kiirásával, folyó 1876. évi decz. 20-dik napjának déli 12 órájáig közvetlenül a nmgu vallás és közoktatási miniszterium iktató hivatalában nyujtsák be.

A bérlésre vállalkozók közötti szabad választás a vallás és közoktatási mag. kir. miniszter ő nagyméltóságának fentartatik.

A bérleti részletes feltételek az alulirott ker. főtisztségnél, a püspökladányi uradalmi kasznárságnál és a miniszterium VIII-ik ügyosztályában megtekinthetők.

A czegléді ker. főtisztség.

442. 3—3.

Már decz. elsején!!!

az

1864-ik év államsorsjegyek

huzása.

Egy 1864-iki sorsjegy-igérvény

csak $3^1/_2$ frt és bélyegdij.

Főnyeremény kétszázezer forint!!!

Október 2, **30,000** frtos 2-dik nyereményt és sok melléknyereményt tőlünk vett igérvényekre nyerték.

A „MERCUR“ kiadó-hivatalának váltóüzlete csak Bécsben, Wollzeile 13.

Ezen igérvények kaphatók: Budapesten is, Kainrath L. urnál, előbb a franko-magyar bank váltó-irodája, Ferencz József-tér a lánczhiddal szemben.

II-od

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint Molnár Károlyné végrehajtatónak Balla Józsefné Varjasi Erzsébet végrehajtást szenvedő ellen 31 frt iránti végrehajtási ügyében lefoglalt, a debreczeni 4239. sz. telekjegyzőkönyvben A. I. alatt jegyzett mester utczai 1139. sor számu ház, 14 hold ondódi föld. — összesen 2500 frtra becsült ingatlan az 1876-ik évi deczember hó 11-ik napján délutáni 3 órakor, mint második határidőben a törvényszék árverési termében végrehajtó Mészáros László által megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog. u. m.

1. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár; azonban ezen II-ik árverésen a fentkörülirt ingatlan becsáron alul is el fognak adatni.

2. Árverezni kivánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%, vagyis 250 frtot készpénzben, vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig: az első részét az árverés jogerőre emelkedésétől számitandó egy hónap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számitandó két hónap alatt, a harmadik részt ugyanazon naptól számitandó három hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. tvszéknél lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámittatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tüzkár ellen biztositani.

5-ször. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekeblezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellet, ujabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitüzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

A feltételek többi része a kiküldött végrehajtónál megtekinthető.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. 1876. évi november hó 17-ik napján.

Becske Lajos, h. elnök. **Ferenczy Lajos,** aljegyző.

446 1—3

Kiadó tulajdonos: a debreczeni függetlenségi párt.

Debreczen, 1876. Nyomatott Tiszai Dániel könyvnyomdájában.